

REPUBLIKA

Rok V.

1007 SOBOTA, 8 WRZEŚNIA 1928 ROKU.

CENA NUMERU 20 GROSZY.

Nr. 249

Kto zapewni światu pokój?

Kanclerz Müller twierdzi, że pakt Kelloga i układ angielsko-francuski wpłyną pomyślnie na sprawę rozbrojenia.

Początek dyskusji politycznej w Genewie.

Genewa, 7 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

W generalnej dyskusji nad sprawozdaniem z działalności rady i sekretariatu generalnego Ligi przemawiał dziś delegat indyjski sir Tale Muhammed Khan w imieniu panujących książąt indyjskich. Indie zawsze z wielką uwagą śledziły prace Ligi w dziedzinie higieny oraz zwalczania malarji i handlu opium. Następny mówca japończyk Adatci, żywo oklaskiwany, bronił dzieła Ligi, podkreślając zwłaszcza pomyślne wyniki na polu gospodarczym oraz prace komitetu bezpieczeństwa, które przyczyniają się do odprężenia i rozbrojenia.

Po Adatcim zabrał głos przedstawiciel Grecji Politis. Zaznaczył on, że działalność komitetu bezpieczeństwa i rozjemstwa przyniosła pomyślne wyniki. Pakt Kelloga może również zwiększyć bezpieczeństwo i wzmocnić akcję Ligi narodów. Należy jednak zauważyć, że pakt ten nie przewiduje żadnych sankcji, wskutek czego zawarte w nim zobowiązanie nieuciekania się do wojen opiera się na słabych podstawach. Niemniej wszakże pakt Kelloga stanowi nową przeszkodę na drodze do rozpoczęcia wojny. Potępienie wojny jako środka przy załatwianiu konfliktów międzynarodowych staje się coraz powszechniejszym i coraz trwalszym.

Przemówienie kanclerza Müllera.

Genewa, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Na dzisiejszem popołudniowym posiedzeniu Ligi narodów przemawiał kanclerz Rzeszy Müller, który przedewszystkiem podkreślił znaczenie paktu Kelloga poczem przeszedł do omówienia prac w komisjach bezpieczeństwa i rozbrojenia. Kanclerz Müller wyraził się, że sprawa rozbrojenia napawa go poważną troską. Dotychczasowe obrady w Genewie w tym kierunku nie dopro-

wadziły do wyniku jakiegokolwiek rodzaju. Już od 3 lat wciąż obraduje przy gotowawcza komisja rozbrojeniowa. Mam nadzieję, iż pakt Kelloga oraz układ francusko-angielski w sprawie floty pomyślnie wpłyną na sprawę rozbrojenia.

Kanclerz mówił, iż dziwnem dla niego faktem jest, że z jednej strony podkreśla się znaczenie zagadnienia rozbrojenia zaś z drugiej strony mówi się, iż zagadnienie to nie zasługuje by przypisywano jemu zbyt wielkiego znaczenia, i że jest przedwczesnem żądać praktycznego w tej sprawie rozwiązania. Niemcy są rozbrojeni i dlatego chętnie popierają ideę powszechnego

rozbrojenia. Kanclerz wzywa zgromadzenie, aby zgodził się na zwołanie pierwszej konferencji rozbrojeniowej i, aby prace przygotowawcze do konferencji tej były przeprowadzone do końca. Następnie kanclerz poruszył sprawę mniejszości i zaznaczył, że zadaniem ligi jest, by we wszystkich państwach zapanował pokój, jednakże są jeszcze państwa, które dążą do swej dawnej hegemonji. Po kanclerze Müllerze przemawiał przedstawiciel Kanady przez ministrów Mackensie King, który również podniósł znaczenie paktu Kelloga i zaznaczył ścisłość stosunków sąsiedzkich ze Stanami Zjednoczonymi. Ostatnim mówcą był delegat albański Pres-

hery, który zaznaczył, iż dla państw małych sprawa rozbrojenia jest szczególnie ważna.

Briand rewizytował Müllera.

Genewa, 7 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

W piątek wieczorem minister Briand rewizytował kanclerza Rzeszy Müllera.

Wizycie tej przypisują szczególnie znaczenie, ponieważ Briand przed udaniem się do kanclerza Müllera był w kontakcie z przedstawicielami innych państw okupacyjnych.

Obaj mężowie stanu panowie rozpatrywali całokształt kompleksu spraw pozostających w związku z przedterminową ewakuacją Nadrenji, przyczem osiągnięto porozumienie co do tego, że przed przystąpieniem do konferencji z innymi mocarstwami okupacyjnymi należy prowadzić nadal bezpośrednie rozmowy francusko-niemieckie.

Akcja Niemiec w Genewie w sprawie ewakuacji Nadrenji.

Paryż, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Francuska opinia publiczna w dalszym ciągu żywo porusza jest sprawa ewakuacji Nadrenji. Według informacji dzienników paryskich, dalsze rozmowy o ewakuacji Nadrenji będą prowadzone dopiero w tygodniu przyszłym. Przyszły tydzień będzie dla dyplomacji bardzo gorący ze względu na szczegółowe debaty na ten temat. Dzienniki prawnicze paryskie w dalszym ciągu atakują Brianda. Z zadowoleniem stwierdzają fakt, że rokowania w sprawie ewakuacji będą podjęte dopiero w przyszłym tygodniu ze względu na porządek dzienny obrad Ligi, który ma załatwić przedtem cały szereg innych spraw. Zwłoka powyższa pozwoli rządowi francuskiemu do głębszego zastanowienia się w sprawie tej. Prasa prawnicza zarzuca Briandowi, iż nie przestrzegal on ściśle uchwał rady ministrów w sprawie Nadrenji, powziętych 24 sierpnia r. b. Stanowisko Brianda w Genewie było chwiejne. Był on jakby między Scyllą a Charybdą, manewrując między obowiązkami oficjalnego reprezentanta Francji a polityką Locarna, której jest zagorzałym zwolennikiem. Dzienniki lewicowe natomiast i radykalne zajmują wręcz biegunowe stanowisko w sprawie ewakuacji. Uważają one, że opuszczenie Nadrenji przez wojska francuskie podreperowałoby i tak już przeciążony budżet francuski, uważając, że kontrola opuszczonego terytorjum przez radę Ligi narodów byłaby wystarczającą rękojmią długów wojennych. Prasa lewicowa uważa, że ewakuacja Nadrenji znajduje się obecnie w stadium decydującem. W środę przyszłego tygodnia kanclerz Müller wraca do Berlina, wobec czego należy przypuszczać, że dalsze pertraktacje nie zostaną zakończone w Genewie i najprawdopodobniej przejdą na drogę dyplomatyczną przez poszczególne placówki.

Waldemaras frąbi do odwrotu

i chce już rokować z Polską za pośrednictwem Ligi.

Ryga, 7 września.

Stosownie do dyrektywy Waldemaras, kowieński organ oficjalny „Lietuwos Aidas“ niespodziewanie zmienił front.

— Obecnie — pisze „Lietuwos Aidas“ — rząd litewski chętnie zgodzi się na pośrednictwo Ligi narodów w rokowaniach polsko-litewskich. Litwa sądzi, że rokowania prowadzone z udziałem przedstawiciela Ligi dadzą lepsze wyniki.

Genewa, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Po wczorajszych debatach zgromadzenia Ligi narodów nad konfliktem polsko-litewskim dzień dzisiejszy upłynął na rozmowach na ten temat w kłuarach Ligi narodów. Głównym punktem zainteresowania była osoba ministra Zaleskiego, od którego przedstawiciele prasy chcieli uzyskać opinie i zdanie o dalszych konsekwencjach sporu polsko-litewskiego. Minister Zaleski

na usilne nalegania dziennikarzy zagranicznych udzielił wywiadu, w którym podkreślił ścisłe więzy, łączące Litwę i Polskę z dawniej dawną, jak również nieklamana życzliwość, którą Polska darzy i obecnie Litwę. Życzeniem moim szczerym byłoby, aby ludność obu krajów była w najlepszej zgodzie. Nasze wszystkie wysiłki skierowane są by nasze pożyte w sąsiedztwie z Litwą było pomyślne. Na zapytanie dziennikarzy co sędzi o Wilno, oświadczył minister Zaleski, że Wilno jest miastem etnograficznie wybitnie polskiem, wywalczonem przez polskie siły zbrojne z okupacji bolszewickiej. Również rada ambasadorów przyznała urzędowo Polsce Wilno.

JUŻ DAWNO SPÓR POLSKO-LITWESKI BYŁBY ZAKOŃCZONY, GDY BY NIE POSTRONNE GŁOSY, USIŁUJĄCE SPÓR TEN PRZECIĄGAĆ.

Ostatni ustęp mowy min. Zaleskiego o postronnych głosach dziennikarzy zagranicznych w komentarzach do tego wywiadu rozumieją Niemcy i Rosje.

Ekscesy antyżydowskie na Litwie.

23 osoby ciężko ranne. — Inspektor podatkowy na czele bandy awanturników.

Kowno, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

W ubiegłej nocy w miasteczku Wilkowice odłożonem o 20 km. od granicy polsko-litewskiej wydarzyły się rozruchy zorganizowane jak przypuszczają przez skrajnych nacjonalistów organizacji pułkownika Grigolinusa - Grylinskiego. Organizacja nosi nazwę „żelaznych żołnierzy“. Około północy banda wyruszyła na miasto bijąc przechodniów. Korzystając z ciemności w miasteczku awanturnicy pobili do krwi kilkanaście osób przeważnie żydów. Liczba rannych wynosi 23 osoby, przyczem jeden ma złamaną rękę. Na wieść o pogromie ludność ogarnęła panika, cho-

ciaż natychmiast zwrócono się o interwencję, lecz dopiero dziś rano zarządzono śledztwo, którego wynik zapowiada się sensacyjnie. Jak się okazuje na czele awanturników stał zastępca inspektora podatkowego Alkadavicius, sekretarz rady miejskiej Gelgovicius oraz jeden z członków policji kryminalnej.

Krwawe starcie policji z tłumem.

Kowno, 7 września.

Przy pracach eksploatacji torfu w rejonie Rosien na Litwie doszło do krwawego starcia robotników z policją.

Przed zarządem eksploatacji zebrał się tłum robotników, domagających się wypłaty zarobków. Delegaci zebranych udali się do dyrektora, który jednak odmówił prośbie robotników, przesuując wypłatę o dwa dni. Wskutek tego zebrany tłum udał się do biura dyrektora i chciał wedrzeć się do środka. Wezwana policja próbowała wyprowadzić delegatów, gdy się to jednak nie udało, dała salwę w powietrze. W odpowiedzi na to policjanci obrzuceni zostali kamieniami. Wówczas dali oni salwę do tłumu, po której tłum rozproszył się. Na placu został jeden robotnik zabity, a 8 rannych, z policjantów jeden został ciężko, 7 leżej rannych.

Na miejsce wypadku zjechała komisja sądowo-śledcza z Kowna. Wśród robotników panuje ogromne wzburzenie.

WYDAWANY OD ROKU 1869

LAMBA MIĘDZYNARODOWY PRZEWODNIK

BRYTYJSKIEGO I ZAGRANICZNEGO HANDLU, PRZEMYSŁU, BANKOWOŚCI I ZEGLUGI

Używany przez cały świat handlowy.

Nie jest zwyczajnym skorowidzem lecz wykazem odpowiedzialnych firm we wszystkich gałęziach handlu, przemysłu i bankowości

LAMB jest przewodnikiem opracowanym na zasadzie długoletniego doświadczenia.

LAMB pośredniczy w nawiązywaniu stosunków z zagranicą.

LAMB JEST UZNANY ZA NAJLEPSZEGO POŚREDNIKA MIĘDZY KUPUJĄCYM I SPRZEDAJĄCYM

NAKLAD I DRUK WE WŁASNYCH ZAKŁADACH DRUKARSKICH.

ALEXANDER LAMB 598 HIGH ROAD LEYTON LONDON — EKSPozytura MIEJSKA 146 BISHOPS GATE LONDON E. G.

ODDZIAŁ W AMERYCE THE FOREIGN TRADE SERVICES LTD. 2601. CEDARS AVENUE, PHILADELPHIA.

Przedstawicielstwa na całym świecie

Olbrymi pomnik stanie w Gdyni.

Warszawski korespondent „Republiki” (B.) telefonuje:

Natychmiast po powrocie z urlopu wypoczynkowego minister przemysłu i handlu zajmie się zorganizowaniem wielkiego komitetu obywatelskiego, który będzie miał na celu postawienie w Gdyni olbrzymiego pomnika odzyskania niepodległości Polski. Pomnik stać będzie we formie obeliska, u stóp którego umieszczona będzie urna z ziemią ze wszystkich pobojowisk w Polsce. Pomnik niepodległości znajdzie się tuż u wylotu nowego portu Gdyni, a przypominając będzie wyglądem zewnętrznym słynną statuę wolności u wejścia do portu w New-Yorku.

Min. Składkowski

udekorowany orderem jugosłowiańskim.

Warszawski korespondent „Republiki” (B.) telefonuje:

Poseł jugosłowiański w Warszawie, p. Milankowicz, udekorował wczoraj ministra spraw wewnętrznych, Sławoja - Składkowskiego, wielkim krzyżem orderu króla Św. Sawy.

Rodzina min. Bokańskiego

ubezpieczona na 300 tys. franków

Paryż, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Rodzina tragicznie zmarłego ministra Bokańskiego została przypadkowo ubezpieczona na wypadek jego śmierci. Francuskie towarzystwo żeglugi powietrznej w ostatniej chwili przed odlotem ubezpieczyło min. Bokańskiego na sumę 300 tys. franków bez jego wiedzy.

Niszczycielski żywioł

obraca dorobek ludzi w perzynę.

Londyn, 7 września.

Donoszą z Tokio, że według ostatnich obliczeń ilość ofiar spowodowanych przez powodzie wynosi 483 osoby. 1500 domów zostało całkowicie zburzonych, 1200 poważnie uszkodzonych.

Londyn, 7 września.

Donoszą z Rio de Janeiro, że tajfun, który zalał w Porto Alegre wyrządził wielkie spustoszenia. Jedna kobieta poniosła śmierć, a 25 osób cięższe lub lżejsze obrażenia.

Poszukiwania Amundsena

zostaną zaniechane.

Haga, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Wczoraj na konferencji norweskiego ministerstwa wojny w sprawie poszukiwań Amundsena, na wniosek admirała Francji, Herre, uchwalono wstrzymać wszelkie ekspedycje na jego poszukiwanie i cofnąć te ekspedycje, które wyruszyły już w drogę.

Cziczeryn jedzie do Paryża

Moskwa, 7 września.

(Agencja Wschodnia)

Cziczeryn w połowie października udaje się do Paryża, celem skomunikowania się osobiście z Poincarem.

Prawnicy nie pomogą...

Decyzja rady ambasadorów nie może być kwestionowana.

Kowno, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Rząd litewski, chcąc zatuszować niefortunne wystąpienie Waldemarasa na forum Ligi narodów, rozesał do prasy litewskiej komunikat, głoścący, że z rozporządzenia Waldemarasa poseł litewski w Paryżu zwrócił się do wybitnych francuskich profesorów prawników o wyrażenie opinii w sprawie konfliktu polsko - litewskiego o Wilniśczyznę. Wśród tych wybitnych „profesorów” znajduje się były urzędnik poselstwa carskiego w Turcji, niejaki Mandelstam, który pracuje obecnie w tajnej litewskiej służbie zagranicznej. Stwierdzono, że Mandelstam bawił pokrojuemu w Kownie, gdzie porozumiewał się

z Waldemarasem. Mandelstam pobiera wysokie wynagrodzenie od rządu litewskiego.

Genewa, 7 września.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Wczoraj delegacja litewska rozdawała wśród członków zgromadzenia Ligi broszurę, zawierającą odpowiedź francuskich profesorów Lapradella, Lafoura i Mandelstama na zapytanie rządu litewskiego, dotyczącego decyzji ambasadorów z roku 1923, uznającej granice wschodnie Polski. Profesorowie ci mieli rzekomo stwierdzić, że decyzja rady ambasadorów nie obowiązuje absolutnie Litwy.

Kamińskiemu amputowano nogę, aby uratować mu życie.

Warszawski korespondent „Republiki” (B.) telefonuje:

W ciągu kilku dni ostatnich podawałmsy biuletyny o stanie zdrowia znakomitego artysty, Kazimierza Kamińskiego. Wczoraj rano u łóża chorego zebrał się ponownie lekarze, którzy orzekli, że mimo słabego serca amputacja nogi jest konieczna, ze względu na stan postępującej naprzód gangreny.

Około godziny drugiej minut 30 czterech chirurgów z dr. generałem Horodyskim na czele przystąpili do operacji. Chorego uspięto eterem i chloroformem. Operacja trwała przeszło 15 minut. Noga chorego została odjęta aż do kolana. Po przebudzeniu chory był mocno zdenerwowany i często wołał nieprzytomny. Pod wieczór odzyskał on przytomność i czuje się lepiej.

Obowiązek meldunkowy.

Nowe rozporządzenie m'n spraw wewnętrznych.

Warszawski korespondent „Republiki” (B.) telefonuje:

W dniu 19 września r. b. wchodzi w życie nowe rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych o kontroli ludności. W myśl nowych przepisów każdy, kto przebywa w jakiegokolwiek miejscowości dłużej niż 24 godziny, winien być zameldowany w ciągu następnich 24 godzin. Zameldowanie jest obowiązkiem właściciela lub dzierżawcy domu, w którym przebywa zamieszkały. Kto opuszcza swoje miejsce zamieszkania i przenosi się do innego miej-

sca, lub przeprowadza się do innego mieszkania w innym domu, chociaż w obrębie tej samej miejscowości, musi być wymeldowany przed upływem 48 godzin od chwili opuszczenia miejsca zamieszkania. Dla celów kontroli ruchu ludności mogą organizacje władz administracyjno - ogólnych i policji państwowej żądać wylegitymowania się, zaś dla ułatwienia legitymowania się będą wydawane na żądanie przez gminy dowody osobiste tym osobom, w tych gminach zamieszkałym. Dowody osobiste kosztować będą 80 groszy.

Siedziba Ligi narodów

będzie przeniesiona z Genewy.

Paryż, 7 września.

Sauerwein telegrafuje z Genewy do „Matin’a”, że pewien wysoki urzędnik rady Ligi narodów zapewnił go o zamiarze przeniesienia siedziby Ligi z Genewy do innego miasta. Dotychczas nie znaleziono odpowiedniego placu na budowę nowego pałacu Ligi, zaś plac kupiony na ten cel okazał się za mały, a miasto nie chce wywłaszczyć właścicieli prywatnych domów położonych obok. W każdym razie Sauerwein twierdzi, że nowa siedziba Ligi będzie również w Szwajcarii.

— Z Berlina donoszą, iż skutkiem zderzenia się lokomotywy z samochodem trzy osoby zostały zabite.

Czechosłowacja i Jugosławia

interesują się kwestją Nadrenii.

Berlin, 7 września.

Korespondent genewski „Vossische Zeitung” donosi, że ministrowie spraw zagranicznych Czechosłowacji i Jugosławii wczoraj przed południem zwrócili się do Brianda z prośbą, ażeby utrzymać ich możliwie au courant rokowań w sprawie Nadrenii, a szczególnie, ażeby dokładnie był łaskaw informować o wszelkich ewentualnych rokowaniach, któreby dotyczyły kwestji połączenia Niemiec z Austrią. Korespondent „Vossische Zeitung” donosi, że wiadomość ta prawdopodobnie zostanie zdementowana, jednak podtrzymuje on całkowicie prawdziwość tej informacji. Wiadomość tę zamieszcza dziennik p. t. „Męczenie Benesa”.

Angielski minister skarbu przybywa do Paryża.

Berlin, 7 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Urzędowa „Deutsche Allgemeine Zeitung”, donosząc o wyjeździe Churchilla do Paryża, komentuje wyjazd ten jako dowód, że wbrew różnym zaprzeczeniom berlińskim, angielski minister skarbu liczy się obecnie z powtórzeniem oferty Niemiec co do mobilizacji obligacji kolejowych. Dziennik podaje, że angielski urząd skarbu, który dotychczas zajmował w sprawie niemieckich obligacji kolejowych stanowisko odmienne od Paryża, i który w ostatnim czasie był zdania, że przy obecnych warunkach rynku pieniężnego świata obligacje niemieckie mogłyby być ułożone najwyżej po kursie 70 proc., co oznaczałoby poważną stratą kapitału dla Anglii, obecnie widocznie przeczucie żył te zastrzeżenia i wątpliwości. Churchill byłby obecnie skłonny do rokowań w tej sprawie, gdyby przedstawiono mu widocznie uchwytny dla Anglii korzyści na rok budżetowy 1929.

Lord Birkenhead

prowadzi sprawy zagraniczne w Brytanii.

Londyn, 7 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Lord Birkenhead zgodził się sprawować funkcje sekretarza stanu spraw zagranicznych na czas trwania zgromadzenia Ligi narodów.

Delegacja przemysłowców polskich

przybyła do Moskwy.

Moskwa, 7 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Przybyła tu z posłem Patkiem delegacja przemysłowców polskich, powitana na dworcu przez prezesa targów w Niżnym Nowogrodzie, Mafyszewa, przedstawicieli organizacji gospodarczych, członków poselstwa polskiego i innych.

Samochód zawałził

o balustradę

i zabił dwie osoby.

Boulogne sur Mer, 6 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Podczas wyścigów samochodowych jeden z wozów pędzący zawadził o żelazną balustradę, przyczem kierowca został wyrzucony z auta. Samochód zaś pędził jeszcze około 50 m., noczem uderzył o drzewo i zabił dwie osoby z publiczności. Kierowca odniósł tylko lekkie rany.

ROMANA PRASZKIEROWA

wznowiła lekcje

gry fortepianowej.

Sienkiewicza Nr. 37, m. 38,

o d 3-4 ej.

Gdzie tkwi przyczyna zła

W pewnej części prasy warszawskiej widzieliśmy w ostatnich czasach formalną nagankę na przemysł polski, zwłaszcza na przemysł włókienniczy. Przedstawia się sprawę tak, jakby ta gałąź życia gospodarczego była powodem naszego złego bilansu handlowego. Z podobną opinią spotykamy się również w wielu pismach zagranicznych.

Podstawą do tej akcji napastniczej służy raport Dewey'a, w którym ten amerykański obserwator stwierdza brak organizacji w polskim przemyśle i handlu, brak przystosowania się do potrzeb rynku, brak organizacji technicznych, które powodują, że Polska nie może konkurować z wieloma innymi z produkcją zagraniczną na rynku polskim, a zupełnie już musi uznać się za zwyciężoną na rynkach zagranicznych.

Nie mamy bynajmniej zamiaru zaprzeczać tym faktom, przytoczonym przez Dewey'a, uważamy jednak za konieczne zanalizować powody tego stanu rzeczy. Przemysł polski, już od czasu wojny światowej, oraz długotrwałej inflacji pieniężnej, wciąż jeszcze walczy z ogromnymi trudnościami finansowymi, a zwłaszcza — z brakiem środków obrotowych. Jest rzeczą jasną, że w takich warunkach przemysł nie mógł zmienić sposobów produkowania, t. j. ani zastosować się do potrzeb rynku krajowego, ani też zorganizować handlu. Bowiem każde z tych zadań wymaga od przemysłowca znacznych zasobów finansowych.

Organizacja handlu jest możliwa tylko wtedy, gdy przemysł jest tak dalece zasobny w finanse, że może podczas zastoju wstrzymać się od sprzedaży, natomiast forsować sprzedaż podczas haussy na rynku. Orijamu tu, naturalnie, organizację handlu w postaci syndykatów, która dla społeczeństwa jest bezwzględnie szkodliwa.

Organizacja produkcji wymaga inwestycji, o których przemysł, nie posiadający środków obrotowych, nawet marzyć nie może.

Zastosowanie się do potrzeb rynku miejscowego jest związane z wprowadzeniem nowych artykułów, dotychczas przez przemysł polski nie wytwarzanych. Wprowadzenie artykułów takich wymaga z jednej strony ofiar finansowych, z drugiej zaś strony jest zawsze związane z pewnymi inwestycjami.

Jak widać, zarzuty, które pan Dewey stawia przemysłowi naszemu, choć w zasadzie są słuszne, nie dadzą się umotywić niedołężnością kierowników przemysłu. Są one raczej wynikiem ogólnej sytuacji gospodarczej.

Przed niedawnym czasem zaznaczyliśmy na tem miejscu że przemysł i handel są u nas upośledzone w stosunku do sfer rolniczych. Wychodziliśmy z założenia, że faworyzowanie rolnictwa jest podstawą dobrobytu społeczeństwa polskiego, ale faworyzowanie to nie może przekraczać granicy, w której staje się ono już zębne dla przemysłu i handlu, a więc dla całej gospodarki krajowej.

Obcenie, w związku z tezami Dewey'a o złym stanie naszego przemysłu, musimy stwierdzić, że obdarzanie rolnictwa przywilejami w dziedzinie kredytu oraz traktatów handlowych sęga już zbyt daleko. Jasne jest, że — aby stać się czynnikiem dodatnim dla bilansu handlowego, przemysł polski

musi bezwarunkowo być w większym zakresie uwzględniony przy udzielaniu przez państwo kredytów poszczególnym przedsiębiorstwom. Tylko wtedy można będzie uzdrowić i zreformować produkcję przemysłu, dać mu możność zorganizowania handlu oraz zastosowania się do potrzeb rynku miejscowego. Sytuacja przemysłu i handlu wymaga również większego uwzględnienia jego potrzeb przy zawieraniu traktatów han-

dlowych. Dotychczas były one zawierane głównie pod kątem widzenia eksportu agrarnego. W imię tego eksportu bardzo często poświęcało się interesy przemysłu. Taka polityka doprowadziła do rezultatów ujemnych.

Zbytne faworyzowanie eksportu agrarnego w traktatach handlowych doprowadziło raczej do tego, że eksportujemy zbyt wiele produktów rolnych tuż po żniwach, na przedwzrostku, nato-

miast sprowadzamy te same produkty do Polski za cenę o wiele wyższą.

Jest rzeczą jasną, że społeczeństwo, i ogólne gospodarstwo krajowe traci na tem bardzo wiele. O ile więc zasada faworyzowania rolnictwa może być uzasadniona, to krańcowe jej zastosowanie przy którym zamierała przemysł i handel, jest dla kraju wręcz zguba.

MAURZYCY IGNACY POZNAŃSKI.

Turcja przedmurzem cywilizacji.

Pod rządami Kemala Paszy „chory człowiek“ zupełnie wyzdrowiał.

Wydawca pisma „L'Economiste d'Orient“ i poseł do tureckiego Zgromadzenia Narodowego, Reszid Sawfet bej, opublikował niedawno na łamach wiedeńskiego „Neues Wiener Tageblatt“ dłuższy artykuł na temat politycznej i gospodarczej sytuacji republiki tureckiej, która dzięki niezmiernym wysiłkom prezydenta Kemala paszy stała się w czasach ostatnich państwem par excellence europejskim, a zarazem przedmurzem cywilizacji europejskiej w Azji Mniejszej. Byłe cesarstwo tureckie — symbol bałkańskiego konserwatyzmu mahometańskiego, — jak za dotknięciem różdżki czarodziejskiej zniknęło z powierzchni ziemi, ustępując miejsca państwu nowoczesnemu, które za główne swe zadanie, obok zapewnienia swej ludności wymogów cywilizacji i kultury XX stulecia, uważa pracę nad stabilizacją i utrwaleniem powszechnego pokoju między narodami.

Dzisiejsza Turcja pracuje nader intensywnie nad dziełem gospodarczej i kulturalnej rekonstrukcji kraju. Akcja ta jest tu tem łatwiejsza, że Turcja nie zna walk klasowych, które w innych państwach w wysokim stopniu osłabiają siły twórcze narodu. Jest rzeczą znamienną, że nawet propaganda bolszewicka, —

pomimo ożywionych dość stosunków między Turcją a sowietami, — nie zdołała wytrącić narodu tureckiego z równowagi.

Rozwój gospodarczy republiki tureckiej odbywa się w tempie bardzo szybkim. Nie bacząc na to, że terytorjum Turcji po wojnie światowej zmniejszyło się bardzo znacznie, produkcja narodowa osiągnęła w roku 1927 poziom przed wojenny. Charakterystyczną dla stosunków tureckich jest ścisła współpraca rządu z prywatnymi instytucjami gospodarczymi. Budżet republiki tureckiej jest zrównoważony, a od proklamowania republiki rząd zdołał już spłacić 50.000.000 funtów tureckich na rachunek długu państwa.

Bez jakiegokolwiek pożyczki zagranicznej wybudowała Turcja po wojnie 20.000 kilometrów nowych dróg bitych, 2.000 kilometrów kolei żelaznych, 50 mostów, 800 fabryk, szkół i szpitali. Flota handlowa Turcji liczy ogółem 250.000 ton pojemności. Nie bacząc na tak wielkie wydatki, zaoszczędziła Turcja po wojnie 100.000.000 tureckich funtów.

W najbliższym czasie Turcja przeprowadzi ostateczną stabilizację waluty i powoła do życia Bank Narodowy, którego utworzenie zostało już zdecydowane.

Ciekawą korespondencją, charakteryzującą dobitnie szybki rozwój młodej republiki tureckiej, przyniósł w tych dniach również jeden z największych dzienników niemieckich „Frankfurter Zeitung“. Rozpisuje się on obszernie zwłaszcza o reformach oświatowych Kemala paszy, który, jak wiadomo, przed niedawnym czasem zaprowadził w Turcji nową pisownię łacińską.

Jak donosi korespondent „Frankfurter Zeitung“ już dzisiaj wszystkie urzędowe dokumenty redagowane są według nowej pisowni, gdyż prezydent republiki zasadniczo nie przyjmuje aktów, pisanych starą arabską pisownią. Na początek nowego roku szkolnego nauka nowego alfabetu wprowadzona zostanie we wszystkich szkołach tureckich.

Zaznaczyć się godzi, że zaprowadzenie nowej pisowni bynajmniej nie jest skierowane przeciwko islamowi, jak można było wnioskować z niektórych komentarzy prasy europejskiej. Wprowadzenie alfabetu łacińskiego do pisowni tureckiej niema wogóle żadnego zabarwienia politycznego, jak to ma miejsce na przykład w niektórych związkowych republikach sowieckich, gdzie władze zarządziły zaprowadzenie nowej pisowni głównie w celach osłabienia wpływów politycznych islamu. C. P.

„Poprawki“ sowieckie do paktu Kelloga.

„Izwiestia“ nie są zadowolone z niektórych postanowień.

Moskwa, 7 września.
(Polska Agencja Telegraficzna)

Z okazji złożenia na ręce ambasadora francuskiego Herberta'a formalnego aktu o przystąpieniu ZSRR do paktu Kelloga „Izwiestia“ wskazują, że ZSRR, czyniąc zastrzeżenia co do tekstu, podkreślił niewystarczalność jego zobowiązań i oświadczył swą gotowość do ich rozszerzenia, tembardziej więc ZSRR nie może uznać za obowiązujące w jakikolwiek stopniu zastrzeżenia ograniczających postanowienia paktu. Korespondencja dyplomatyczna niektórych mocarstw w sprawie wprowadzonych do paktu zastrzeżeń przyjęta była

przez ZSRR. Jedynie ad informandum i wyłącznie na własne żądanie. Co się tyczy noty Kelloga z dnia 23 czerwca może mieć ona znaczenie jedynie jako interpretacja zobowiązań, przyjętych przez Stany Zjednoczone ZSRR, zwrócił się do wszystkich tych, dla których drogie są interesy prawdziwego pokoju i wobec których inicjatorowie paktu Kelloga zobowiązali się do wyrzeczenia się wojny, aby przyczynili się do uprawomocnienia tych zobowiązań. Paktowi Kelloga — kończą „Izwiestia“ — winno towarzyszyć rozbrojenie, gdyż inaczej pakt ten pozostanie martwą literą.

Przygotowania wojenne w Niemczech.

Budowa specjalnych dróg samochodowych.

Berlin, 7 września.

Wśród europejskich specjalistów, zajmujących się problemem komunikacyjnym, zainteresowanie wywołała decyzja Wiesbadenu w sprawie usunięcia z miasta tramwajów elektrycznych i zastąpienia ich wyłącznie komunikacją autobusową.

Niebawem zniknąć ma w Wiesbaden wszelki ślad po tym „wielkomiejskim“ środku lokomocji. Szyny tramwajowe będą usunięte i wraz z wagonami sprzedane Kownu, o co rokuje Barmat, ulice zaś będą specjalnie wybetonowane dla ruchu samochodowego.

Zamierzone przez Wiesbaden zreformowanie komunikacji miejskiej jest przykładem racjonalnego, nadążającego

wymaganiom postępu technicznego dostosowania komunikacji w danym kraju do potrzeb jego obrony militarnej.

Na znaczenie celowego rozwoju komunikacji dla zadań armji na wypadek wojny zwrócił pośrednio uwagę ppulk. Reoul w „Temps“. Na budowę dróg samochodowych, pisze on, przeznaczą Niemcy 385 milionów marek.

Śleć komunikacyjna autobusów pocztowych (nie istnieje w Polsce — przy pis Red.) powiększa się w Niemczech z myślą, że samochody te będą mogły kiedyś być użyte dla przerzucenia wojska.

W samej Nadrenji kursuje 650 autobusów które przewieźć mogą 36.000 osób lub trzy dywizje piechoty.

Dekoracja oficerów polskich

orderami jugosłowiańskimi.

Warszawa, 7 września
(Polska Agencja Telegraficzna)

Wczoraj o godzinie 10 min. 30 w gmachu ministerstwa spraw wojskowych odbyła się uroczysta dekoracja orderami jugosłowiańskimi oficerów i szeregowych wojsk lotniczych, a mianowicie szefa departamentu lotnictwa, pułk. Rajskiego, majora Maczewskiego, kapitana Besaljaka i Jungrama oraz sierżantów Jakimowicza i Czerwonki. Aktu dekoracji, która odbyła się w obecności podsekretarza stanu, generała Konarzewskiego, dokonał attache wojskowy królestwa SHS, pułk. Stojanowicz.

Potrzeb marynarzy łodzi podwodnej L. 55.

Londyn, 7 września.
(Agencja Telegraficzna „Express“)

Dziś odbył się na cmentarzu morskim Haslar pod Portsmouthem pogrzeb 42 ofiar marynarzy, którzy zginęli w roku 1918 w łodzi podwodnej L. 55 pod Kronsztatem. Na czele orszaku kroczyli żołnierze a za nimi przedstawiciele admiralicji, marynarki angielskiej oraz przedstawiciele państw zagranicznych. Pogrzeb wywarł przynębiające wrażenie.

— Powszechną sensację wywołało w Helsińgforsie zaproszenie fińskiego przedstawiciela sztabu generalnego na manewry armji sowieckiej w okręgu Moskwy, a to z tego względu, iż przed dwoma tygodniami rząd sowiecki domagał się usunięcia wojskowego fińskiego charge d'affaires z Moskwy.

— Szwedzki minister spraw zagranicznych zakomunikował posłowi Stanów Zjednoczonych, iż Szwecja przystępuje do paktu przeciwojennego. Odnosny wniosek ześroszony zostanie przed nowoobranym we wrześniu r. b. parlamentem, który zbierze się 10 stycznia roku przyszłego.

Powitanie dzielnej drużyny która rozslawiła miasto rodzinne i przysporzyła chwały Polsce. Święto Łódzkiej straży ogniowej.

Komendant Łódzkiej straży ogniowej dr. Grohman, otrzymał w dniu wczorajszym depeszę od P. Prezydenta Rzeczypospolitej treści następującej:

„Z okazji zaszczytnego zdobycia 1-ej nagrody na międzynarodowych zawodach strażackich w Turynie, ślę Panu i dzielnej Jego drużynie powinszowanie, oraz życzenia dalszej owocnej pracy

(—) Ignacy Mościcki“.

Po odczytaniu tej depeszy strażacy wzniesli okrzyk na cześć Polski i Prezydenta Mościckiego. (b)

Już długo przed godz. 2 min. 40 przed dworcem Łódź-Fabryczna zaczęły gromadzić się tłumy publiczności w celu przywitania powracającej do Łodzi zwycięskiej drużyny strażackiej, która zdobyła mistrzostwo świata na zawodach międzynarodowych straży pożarnych w Turynie, rozslawiając w ten sposób imię Rzeczypospolitej Polski szeroko w świecie.

Pociąg wiozący zwycięzców spóźnił się o 50 minut. Nieprzebrane tłumy jednakże czekały cierpliwie. Przed dworcem część placu wysypano piaskiem i zarzucono gałkami sośniny przy dworcu budowana została brama triumfalna z napisem:

„Witaj, chlubo straży polskiej“.

Brama triumfalna ubrana była emblematami straży ogniowej a wiec kaszkiem, toporami i płonącymi pochodniami.

Na dworcu.

Na krótko przed nadejściem wyładowanego z niecierpliwością pociągu zaczęli zjeżdżać się przedstawiciele władz państwowych i samorządowych w celu powitania zwycięskiej drużyny strażackiej.

Przybyli p. wicewojewoda dr. Lewicki, starosta grodzki p. Strzebiński, dowódca O. K. IV gen. Małachowski, wiceprezydent m. Łodzi p. Rapalski oraz liczni radni i członkowie magistratu; prokuratorzy pp. Szmidt i Markowski, komendant wojewódzki P. P., p. podinspektor Elzesser-Niedzielski oraz zastępca komendanta policji m. Łodzi p. nadkomisarz Weyer który osobiście czwał nad ładem i porządkiem uroczystości.

Licznie stawili się oficerowie Łódzkiej straży ogniowej ochotniczej oraz delegacje straży pożarnych z terenu całego województwa.

Na 5 minut przed nadejściem pociągu przemaszerowały przed dworcem dwie orkiestry strażackie oraz delegacje wszystkich oddziałów Łódzkiej straży ogniowej niosąc bukiety i wianki kwiatów dla zwycięzców.

Na czele oddziału szedł komendant Ł. S. O. O. dr. Alfred Grohman. Jedną z orkiestr niezwłocznie wymaszerowała na peron dworcowy.

Raport.

O godz. 3 min. 40 pociąg wiozący zwycięską drużynę zwolna zajechał przed dworzec, zerwała się burza oklasków w rozentuzjuszowanej publiczności.

orkiestra na peronie zagrała hymn narodowy.

Jednocześnie ozwały się syreny we wszystkich fabrykach Łódzkich, zwiastujące przybycie zwycięzców.

Nastąpiła wzruszająca scena powitania przybyłych przez rodziny. Wraz z zwyciężką drużyną przybyli do Łodzi prezes wojewódzkiego związku straży pożarnych p. Kazimierz Mniewski oraz insp. wojewódzkiego związku p. Eugeniusz Rusiecki, który towarzyszył

im od Zebrzydowic t. j. od granicy polsko-czechosłowackiej.

Po przywitaniu się z rodzinami 24-ch strażaków, którzy zdobyli mistrzostwo świata z komendantem swym p. inż. Tadeuszem Brzozowskim ustawiło się w karnym ordynku na placu przed dworcem.

Przed front wystąpił p. inż. Brzozowski i zdał raport p. komendantowi d-rowsi Grohmanowi

i wręczył mu nagrodę otrzymaną od następcy tronu włoskiego księcia Umberto, złoty medal, jak również odznaczenia za zwycięstwo w ćwiczeniach szkolnych i hydrobalu.

P. dr. Grohman serdecznie uściskał dowódcę zwycięskiej drużyny. Orkiestra zagrała fanfary.

Następnie komitet pań wręczył 24 strażakom kwiaty. Wręczyli im również kwiaty przedstawiciele delegacji strażackiej. Ogorzali chłopcy toneli poprostu w kwiatkach. Nieprzerwanie brzmiały entuzjastyczne wiwaty oraz oklaski nieprzejrzanych tłumów.

Powitanie.

Nastąpiło uroczyste powitanie zwycięzców przez przedstawicieli władz państwowych samorządu i organizacji społecznych.

Pierwszy przemówił do bohaterów strażaków p. wicewojewoda dr. Lewicki, dziękując im w serdecznych słowach za zwycięstwo odniesione w Tu-

Bieg kolarski dookoła Polski

rozpoczął się w dniu wczorajszym.

(K.) W dniu wczorajszym o godz. 7 rano nastąpił start biegu kolarskiego dookoła Polski.

Do zebranych na Dynasach zawodników przemówił dyr. państw. urzędu wychow. fizyczn., pułk. Urych, poczem barwny korowód kolarzy udał się na plac Kopernika, gdzie zebrał się już tysięczny tłum widzów.

Z ogólnej liczby 83 jeźdźców zgłoszonych, dziesięciu wycofało się przed biegiem, a dwóch lekarze niedopuszcili do biegu.

Na znak honorowego startera, pułk. Urycha, zwarta grupa zawodników w liczbie ponad 70, ruszyła w stronę mostu Poniatowskiego, pragnąc czempionem znaleźć się na szosie lubelskiej i rozpocząć bój.

Twarzyszyły jej okrzyki publiczności, żegnającej entuzjastycznie dzielnych kolarzy.

Między godziną 12-tą a 1-ą jeźdźcy byli w Lublinie. Ołbrzymi ten bieg wzbudził zainteresowanie kół sportowych nie tylko w kraju, lecz i zagranicą.

ZBYTECZNE I SZKODLIWE.

Skąd, dokąd, poco i z kim?

Na te wszystkie pytania musi odpowiedzieć każdy obywatel o ile chce zamieszkać w jakimkolwiek hotelu.

Jak donoszą pisma wiedeńskie, hotelarze austriaccy zwrócili się do rządu związkowego z prośbą, która świadczy doskonale o pełnym zrozumieniu wykonanego przez nich zawodu.

Otóż chcą oni uzyskać od władz zezwolenie na zredukowanie pewnych rubryk, które zwykle należy wypełnić na meldunkach.

Tak m. in. meldunki pytają się o wiek wyznania i — towarzyszącą osobę. Podróżni często kłują się w dokładnym wypełnieniu tych rubryk. Z drugiej strony sfalszowanie karty meldunkowej jest karane.

Co do wieku, to rubryka ta jest — jak wiadomo — nie zawsze przyjemna dla pań. Któż z dam nie ulegnie pokusie, ażeby sobie na takim meldunku nie odjąć parę latek: ot i stało się fałszerstwo. Co do wyznania to — jak również wiadomo — kwestja ta jest delikatna. Lepiej więc — myślą hotelarze — ażeby ta rubryka była otoczona dyskrecją.

A wreszcie osoby towarzyszące — nie każdy chce się z tego spowiadać w miejscach kąpielowych czy letniskowych. „Delikatni“ hotelarze i tę drobną

wątpliwość otoczyć raczej pragną dyskretnym milczeniem, aby tylko gość przyjechał, aby tylko zamieszkał, aby tylko — płacił.

Nie wiadomo, czy rząd przychylił się do prośby hotelarzy. Jest ona jednak charakterystyczną jako przykład daleko posuniętego liberalizmu.

Jakżeż my odlegli jesteśmy od tych europejskich stosunków, które austriaccy hotelarze pragnie jeszcze bardziej zmodernizować. U nas nie wystarczy wypełnić kartę meldunkową, w której zapytuje się podróżnego o wszelkie możliwe rzeczy, skąd, dokąd i poco przyjechał, w jakiej dziurze urodził się i do jakiej jest przynależny.

W dodatku wydierają gościowi paszport, czy legitymację przytrzymując ją kilka godzin, a nawet i dobę. Jest to połączone z małą operacją finansową, wyrażającą się cyfrą 2 zł.

Ze cudzoziemcy nie bardzo są temi metodami zachwyceni, nie należy chyba dodawać. Są to istotnie horrenda, przed którymi musi się wzdrygać każdy człowiek, owiany duchem zachodu.

Owe sztykany meldunkowo-paszpor-

nu, ofiarowany w dowód uznania i przyjaźni przez straż ogniową tego miasta. Za zwycięzcami postępowała starszyzna strażacka i delegacje wszystkich oddziałów. Szła entuzjastycznie ogarnięta tłumy cisnące się wzdłuż ulic, którymi przeciągał niezwykle pochód.

Okrzykiem „niech żyją“ nie było końca, idących zasypywano kwiatami.

Ulicami Skwerowa, Narutowicza, Zielona i Zachodnią odmaszerowali strażacy do koszar 1-go oddziału przy ul. Konstantynowskiej gdzie sporządzone zostało wspólne zdjęcie i wydany został podwieczorek.

O godz. 6 min. 30 przy świetle pochodni i dźwiękach orkiestry wszystkich 14 oddziałów Łódzkiej straży ogniowej ochotniczej z mistrzem świata na czele przemaszerowały z koszar 1-go oddziału Placem Wolności, Piotrkowską i Emilji do V-go oddziału, gdzie zwycięzców powitał chór tegoż oddziału, poczem nastąpiło rozwiązanie uroczystości, która pozostawiła niezatarte wspomnienie w sercach Łożdzian. (p).

Prasa warszawska

nie uznaje Łodzi.

Stosunek Warszawy do Łodzi znany jest od dawna. Lekceważenie naszego miasta przez wszystkie czynniki stołeczne stało się już przysłowiem. Przyzwyczajaliśmy się do tego i ostentacyjnie nie wywiera to już na nas wielkiego wrażenia.

Są jednak rzeczy, o których przemilczeć niepodobna, które muszą wywołać w całym społeczeństwie łódzkim odruch oburzenia. Taką sprawą jest zwycięstwo Łódzkiej drużyny straży ogniowej na turnieju o mistrzostwo świata w Turynie.

Prasa stołeczna pisząc o zwycięstwie naszej drużyny, nigdzie ani słowem nie wspomniała, iż drużyna ta jest Łódzka. Urzędowa agencja telegraficzna PAT, donosząc o zwycięstwie delegacji polskiej, wiadomość swą również zredugowała w takiej formie, by nikt nie dowiedział się, że laury zwycięstwa zdobyła Łódzka straż ogniowa.

Pisano: „nasza“, „polska“, nigdzie jednak nie wspomniano, że to „Łódzka“. Fakt, w wysokim stopniu obrażający. (—s).

(—s).

„Towarzysz z oczyma bez rzes”.

Tak brzmi tytuł nowej powieści Gabriela d'Annunzio.

Książka ta nie ukazała się jeszcze na półkach księgarskich, lecz mówią już o niej bardzo wiele. Znany pisarz włoski Forzano, przyjaciel d'Annunzia opowiedział dziennikarzom w jaki sposób książka ta powstała i jaka jest jej treść w ogólnych zarysach.

— W ciągu długich tygodni — opowiada Forzano — willa d'Annunzia zamknięta była dla gości. Pisarz pracował bez wytchnienia dniem i nocą, nie przyjmując pokarmu nieraz przez całą dobę. Rezultatem tej wyczerpującej pracy były dwie części nowej powieści, które oddane zostały już do druku.

Pierwsza część poświęcona jest wspomnieniom wczesnej młodości i opisuje życie autora w szkole, gdzie d'Annunzio zaprzyjaźnił się z jednym z kolegów szkolnych, którego nazywa „towarzyszem z oczyma bez rzes”.

Ciekawy jest epizod, dotyczący jednej z prób ucieczki autora ze szkoły. Złapali go i posadzili „w kozie”. Więzień przy pomocy prochu, otrzymanego od jednego z kolegów, wysadził w powietrze kraty okienne i wylazł na dach. Przytuliwszy się do komina młody d'Annunzio obserwował spokojnie lot przerażonych ptasząt nad jego głową i popłoch wśród przechodniów na ulicy, gdzie wybuch wywołał wielkie zamieszanie.

Upór malca znany był dyrektorowi. Trzeba było działać ostrożnie i w celu wszczęcia pertraktacji wydelegowano na dach jednego z woźnych, którego młody Forzano najbardziej lubił.

Mimo to, gdy woźny ukazał się na górze, d'Annunzio podszedł do skraju dachu, grożąc, że rzuci się na dół, o ile woźny spróbuje doń się zbliżyć.

Chłopiec pozostał na dachu przez cały dzień.

Męczył go głód i pragnienie, mimo to odmówił przyjęcia pokarmu, gdy „towarzysz z oczyma bez rzes” przyniósł mu pokrywom żywność i wodę, a nie przyjął częściowo dlatego, że nie pozwałała mu na to ambicja, częściowo zaś dla tego, by nie narazić na karę kolegi.

Finał przyjaźni d'Annunzia z „towarzystwem z oczyma bez rzes” był tragiczny. Po ukończeniu szkoły obydwaj stracili kontakt z sobą. Dopiero po upływie wielu lat d'Annunzio dowiedział się, że jego były przyjaciel został dziennikarzem w Londynie, zakochał się w jakiejś kobiecie, niegodnej jego miłości, i pod jej wpływem staczał się coraz niżej.

Wyczerpany chorobą — w miedzy czasie zapadł na gruźlicę — bez środków do życia wrócił do Florencji z jedną myślą: wszelkimi sposobami zdobyć pieniądze, by móc sprowadzić do Włoch kochaną kobietę.

D'Annunzio mieszkał wówczas w pobliżu Florencji.

Pewnego wieczora na progu jego mieszkania zjawił się dawny kolega szkolny — złamany, ledwo trzymający się na nogach, okryty łachmanami. Nie mówiąc ani słowa, wszedł do pokoju, usiadł przy stole naprzeciw pisarza i długo milczał.

Wreszcie zdecydowanym ruchem sięgnął po pióro i na skrawku papieru począł wypisywać nazwisko pisarza, kaligrafując każdą literkę, naśladując wierne jego podpis.

D'Annunzio zrozumiał: dawny kolega sfałszował jego podpisy na wekslach, które trzeba było teraz wykupić. Nie mówiąc ani słowa, wyczerpił nieszczeremu przyjacielowi kilka tysięcy lir.

Przyjaciel w milczeniu schował pieniądze do kieszeni postrzępionego palta i znikł jak cień... Joter.

Zamast szumnych reklam daliśmy pierwszorzędny towar.

Kto tylko dba o higienę i świeżość swego ciała w nien używać tylko Mydło pierwszorzędnej jakości.

„ODORIS“

Prosimy przy kupnie zwracać uwagę na nazwę „ODORIS“ jako znak fabryczny.

Dobry byt

zapewni sobie ten, kto kupi w centrum miasta sklep owocowo-spożywczy, cieszący się od wielu lat najlepszą klientelą. — Tylko poważni reflektanci brani są pod uwagę. — Oferty do admin. „Republiki“ pod „A. H.“

„BIP“

WSZYSTKO WIDZI!

WSZYSTKO SŁYSZY!

Informacje, komunikaty ogłoszenia. — tel. 20-62.

2 pokoje

z kuchnią w centrum miasta

poszukiwane.

Cena obojętna Oferty do Rep. b.iki pod g. g.

Poszukuje się

podróżującego (voyageura) obeznanego z klientelą w branży tkanin dekoracyjnych. Reflektuje się tylko na pierwszorzędne sily. Oferty sub.: „B“ do adm. Republiki.

Ku uwadze P.P

ŁODZIANIE I ŁODZI N'IO KOC'ANA.

Jeśli chcesz być sztywnie ubrana Razem ze mną do sklepu mój spiesz i kapelusz na Piotrkowskiej Nr. 60 u APPLA bierz.

Kursy zawodowe KROJENIA

A. KOPYDŁOWSKIEJ Piotrkowska 54

Kursy kroju i szycia, robót ręcznych i haftu maszynowego. Nauka teoretyczna praktyczna systemem nowoczesnym. Kończącym świadectwa. Zapisy w kancelarii kursów.

Lekarz - Dentysta F. Horowicz

Przyjmuje w lecznicy przy ul. Piotrkowskiej 294 codziennie od godz. 2-7 wiecz.

LEKARZ - DENTYSTA Fr. Bierzwińska

NARUTOWICZA 22 POWROĆCIA.

Na wyjazd zagranicę **POTRZEBNA zdolna panna służąca** znająca dobrze szycie. — Świadcstwo lub dobre referencje wymagane. Zgłosz.: Kilińskiego 177, I p. od 9 do 11 rano i od 2 do 4 po poł.

Dr. Maria Lewinsonowa Powroćcia. Rejentańska 6. Powroćcia.

Lekarz-dentysta H. Jankowskiego - Lifszycowa powroćcia Sienkiewicza 18, telefon 76-08.

Lekarz-Dentysta H. Labenski - Sznitkind ul. Piotrkowska 14 powroćcia

Lekarz-Dentysta JAKOB ROTENBERG powroćcia Piotrkowska 79 (IIa brama) Al. Kościuszki 22 I p., front tel. 64-24.

Buchalterii podwójnej nauczam gruntownie (metoda praktyczna) w ciągu 25 lekcji. Cena bardzo przystępna. Próbną lekcję bezpłatnie. Uwaga: gwarantuję za samodzielność. Adres: Wólczańska 41 m. 32

Mieszkanie 4-5 pokojowe dla dwójga osób tylko w bardzo przyzwoitym domu poszukiwane. Oferty do „Republiki“ sub „X. Z.“

Kupię TOKARNIE używaną 2 1/2-3 metry typ cięki Oferty Andrze'a 54 u dozorecy.

Biegła masz nitka poszukiwane posady. Oferty do administracji sub. „bie_la“

Poszukuje się Gońca który skończył szkołę powszechną Zgłoszcie się: Iank ewicza 33.

Beł. 17-0001 Piotrkowska 39

METROPOL

(Mon uszki Nr. 1)

Otwarcie zimowego sezonu

W sobotę, niedzielę i święta **podwieczorki taneczne** z udziałem całego zespołu artystycznego.

== Niebawem atrakcje! ==

Orkiestra jazzbandowa

pod kier. p. Strohsman i Luby Kirel.

SILNIKI ELEKTRYCZNE

pierwszorzędnych firm od 1. HP do 15. HP. sprzedaje po cenach fabrycznych ze składu

BIURO TECHNICZNE „DYNAMO“ Piotrkowska 85, tel. 8-27.

Monterzy

elektrotechnicy do samodzielnej pracy **poszukiwani**

Biurowe techniczne „WATT“ Narutowicza 12

LOKALE HANDLOWE ORAZ BIUROWE MIESZKANIA

1, 2, 3, 6 pokojowe w różnych punktach miasta w miastach do oddania.

Zgłoszenia Biuro Agent. „POLRUCH“ Piotrkowska 38. Tel. 41-01.

Lekarz dentysta **E. Szacka** Nowo-Ce. tel. nana 24, telef. 73-97. Powroćcia

Miejski Kinematograf Oświatowy

Dla dorosłych. Dzisiaj i dni następnych **Tragedja domu Habsburgów** Dramat w 13 aktach.

Dla młodzieży: **WILHELM TELL** (Bojownik o wolność) Dramat w 8-iu aktach.

ZYDZI! UWAGA!

Wyszły z druku medytewnik święteczny — MACHZORIM z tekstem hebrajskim i polskim. Przekład rab. dr. M. Wundermana i dr. C. Korna. — Oprawa ozdobna w 4-ch tomach. — Do nabycia w wielkim wyborze i po cenach przystępnych w księgarni A. M. Grubsteina, Wschodnia 52, front, I-e piętro.

Zdolna Podręczna

poszukiwana. SALON MÓD, Zawadzka 9. (Sklep frontowy).

Niniejszem zawiadamiam, że znany **PENSJONAT Zdrowie Wewiurczyn** będzie czynny przez całe święta. Z szacunkiem JAKUBOWICZ.

MATEMATYK - FIZYK

dplomowany i z praktyką na leższe godziny wolne. Oferty sub.: „MAF“.

